

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Amazon Services Europe Sàrl

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciálne otázky

1. Bráni nariadenie (EÚ) 2019/1150 ⁽¹⁾ vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré s osobitným účelom zabezpečenia primeraného a účinného presadzovania nariadenia tohto nariadenia, a to aj prostredníctvom zhromažďovania príslušných informácií, ukladá poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov povinnosť pravidelne poskytovať príslušné informácie o svojich príjmoch?
2. Môžu sa podľa nariadenia (EÚ) 2019/1150 informácie poskytnuté vo vyhlásení o hospodárskom systéme, týkajúce sa hlavne dosiahnutých príjmov, považovať za relevantné a účelové vo vzťahu k cieľu sledovanému týmto nariadením?
3. Ukladá smernica (EÚ) 2015/1535 ⁽²⁾ členským štátom povinnosť oznámiť Komisii opatrenia, ktorými ukladá poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov povinnosť poskytnúť príslušné informácie o príjmoch, ktorej porušenie vedie k uloženiu peňažných sankcií? V prípade kladnej odpovede, umožňuje smernica jednotlivcovi brániť sa proti tomu, aby sa voči nemu uplatňovali opatrenia, ktoré neboli oznámené Komisii?
4. Bráni článok 3 smernice 2000/31/ES ⁽³⁾ tomu, aby vnútroštátne orgány prijali ustanovenia, ktoré na zabezpečenie deklarovaného cieľa presadzovať nariadenie (EÚ) 2019/1150 stanovujú pre prevádzkovateľov usadených v inej európskej krajine, avšak pôsobiacich v Taliansku, dodatočné zaťaženie administratívnej a peňažnej povahy, ako je zasielanie vyhlásenia obsahujúce príslušné informácie o príjmoch, ktorého porušenie vedie k uloženiu peňažných sankcií?
5. Bráni zásada slobodného poskytovania služieb uvedená v článku 56 ZFEÚ a článok 16 smernice 2006/123/ES ⁽⁴⁾ a [smernice] 2000/31/ES tomu, aby vnútroštátne orgány prijali ustanovenia, ktoré na zabezpečenie deklarovaného cieľa presadzovať nariadenie (EÚ) 2019/1150 stanovujú pre prevádzkovateľov so sídlom v inej európskej krajine dodatočné zaťaženie administratívnej a peňažnej povahy, ako je zasielanie vyhlásenia obsahujúce príslušné informácie o príjmoch, ktorého porušenie vedie k uloženiu peňažných sankcií?
6. Ukladá článok 3 ods. 4 písm. b) smernice 2000/31/ES členským štátom povinnosť oznámiť Komisii opatrenia, ktorými ukladá poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov povinnosť poskytnúť príslušné informácie o príjmoch, ktorej porušenie vedie k uloženiu peňažných sankcií? V prípade kladnej odpovede, umožňuje smernica jednotlivcovi sa brániť proti tomu, aby sa voči nemu uplatňovali opatrenia, ktoré neboli oznámené Komisii?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb (Ú. v. EÚ L 186, 2019, s. 57).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 2015, s. 1).

⁽³⁾ Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mím. vyd. 13/025, s. 399).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 21. októbra 2022 – Eg Vacation Rentals Ireland Limited/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Vec C-666/22)

(2023/C 63/22)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Eg Vacation Rentals Ireland Limited

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciálne otázky

1. Bráni právo Európskej únie uplatneniu vnútroštátnych ustanovení, akými sú ustanovenia článku 1 ods. 515, 516, 517 zákona č. 178 z 30. decembra 2020, ktoré ukladajú prevádzkovateľom usadeným v inom európskom štáte, ktorí však pôsobia v Taliansku, dodatočné zaťaženie administratívnej a peňažnej povahy, ako zápis do osobitného registra a povinnosť úhrady finančného príspevku? Porušuje toto vnútroštátne ustanovenie najmä článok 3 smernice o elektronickom obchode (smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000⁽¹⁾), podľa ktorého poskytovateľ služieb informačnej spoločnosti podlieha právnym predpisom členského štátu, v ktorom je poskytovateľ služby usadený?
2. Bráni právo Európskej únie uplatneniu takých vnútroštátnych ustanovení, akými sú ustanovenia článku 1 ods. 515, 516, 517 zákona č. 178 z 30. decembra 2020, ktoré stanovujú pre prevádzkovateľov usadených v inej európskej krajine dodatočné zaťaženie administratívnej a peňažnej povahy? Konkrétne, bráni zásada slobodného poskytovania služieb uvedená v článku 56 [ZFEÚ], ako aj podobné zásady vyplývajúce zo smerníc 2006/123/ES⁽²⁾ a 2000/31/ES vnútroštátnemu opatreniu, ktoré stanovuje sprostredkovateľom pôsobiacim v Taliansku, ktorí však nie sú v tomto štáte usadení, dodatočné povinnosti v porovnaní s povinnosťami v krajine pôvodu týkajúcou sa tej istej činnosti?
3. Vyžaduje právo Európskej únie, najmä smernica EÚ 2015/1535⁽³⁾, aby Taliansko oznámilo Komisii zavedenie povinnosti zápisu do registra ROC uloženej poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov a – najmä – má sa článok 3 ods. 4 písm. b) druhá zarážka smernice 2000/31 vykladať v tom zmysle, že jednotlivec usadený v inom členskom štáte ako v Taliansku sa môže brániť proti tomu, aby sa voči nemu uplatňovali opatrenia prijaté talianskym zákonodarcom (v článku 1 ods. 515, 516 a 517 zákona č. 178 z 30. decembra 2020), ktoré sú spôsobilé obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti, ak tieto opatrenia neboli oznámené v súlade s uvedeným ustanovením?
4. Bráni nariadenie (EÚ) 2019/1150⁽⁴⁾, najmä jeho článok 15, ako aj zásada proporcionality právnej úprave členského štátu alebo opatreniu prijatému nezávislým vnútroštátnym orgánom, ktoré poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb pôsobiacim v členskom štáte ukladá povinnosť zápisu do registra prevádzkovateľov komunikácií (ROC), z ktorej plynú rôzne povinnosti formálneho a procesného charakteru, povinnosť uhradiť príspevok a zákaz dosahovať zisk presahujúci určitú sumu?

⁽¹⁾ Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mím. vyd. 13/025, s. 399).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb (Ú. v. EÚ L 186, 2019, s. 57).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 21. októbra 2022 – Amazon Services Europe Sàrl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Vec C-667/22)

(2023/C 63/23)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio